

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: toimenpiteen puuttuva valikoivuus ensi näkemältä

— Kantaja väittää ensimmäisellä kanneperusteella muun muassa, että Saksan yhteisöverolain (KStG) 8 c §:n 1 a momentin saneerauslauseke, joka koskee sellaisten yritysten tappiontasusta, jotka muut yritykset ottavat haltuunsa saneeraustarkoituksessa, ei ole valikoiva. Kyseessä ei kantajan mukaan ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion tukiohjelma, koska ratkaisevasta viitejärjestelmästä ei säädetä mitään poikkeusta.

2) Toinen kanneperuste: yleinen toimenpide

— Kantaja väittää tältä osin muun muassa, että yrityksen taloudelliseen tilaan ja suorituskykyyn perustuva tekninen erittely on tekninen sääntely, joka yleisenä toimenpiteenä ei voi kuulua SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Kantajan mielestä tällainen taloudelliseen kokonaistarkasteluun perustuva sääntely voi hyödyttää jokaista yritystä, vaikka tietyinä ajankohtana vain jotkut yritykset voivat hyödyntää tätä sääntöä tosiasiallisesti.

3) Kolmas kanneperuste: verotusjärjestelmän luonteeseen ja sisäiseen rakenteeseen perustuva sääntelyn oikeutus

— Kantaja väittää, että KStG:n 8 c §:n 1 a momentin saneerauslauseke on verotusjärjestelmän luonteen ja sisäisen rakenteen vuoksi oikeutettu, ja ettei tästä syystä kyseessä ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tukijärjestelmä.

Kanne 6.12.2011 — Royal Scandinavian Casino Århus v. komissio

(Asia T-615/11)

(2012/C 32/72)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Royal Scandinavian Casino Århus I/S (Århus, Tanska)
(edustaja: asianajaja B. Jacobi)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan komission 20.9.2011 tekemän päätöksen, joka koskee toimenpidettä nro C 35/2010 (ex N 302/2010), jonka Tanska aikoo pelien verottamista koskevassa lainsäädännössään toteuttaa online-peleihin kohdistuvan veron muodossa

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on virheellisesti hyväksynyt tuen SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, koska

— SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa ei sallita valtiontuen myöntämistä vain toiminnan tietyille osalle

— tuki ei täytä SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdasta seuraavaa edellytystä siitä, että sen tarkoituksena on olta-
vata toiminnan kehityksen edistäminen

— tuki muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla

— tuella ei ole sellaista selvästi määritettyä tavoitetta, joka olisi yhteisön edun mukainen.

Kantaja toteaa lisäksi, että SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaan kohdistuvia poikkeuksia on tulkittava suppeasti ja ettei kyseisessä määräyksessä sallita valtiontuen myöntämistä valtion taloudelliseen etuun vedoten.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on hyväksynyt tuen toimintatukia koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön vastaisesti. Kantaja väittää, että kyseinen tuki, joka on myönnetty pysyvästi veronalennuksen muodossa, on sellainen toimintatuki, jota vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti ei voida hyväksyä sellaisessa tapauksessa, josta nyt on kyse.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska Tanskan lainsäädännön tavoitteet voidaan saavuttaa valtiontukea myöntämättä.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan virheellisesti, että kyseinen tuki oli tarpeellinen, jotta online-pelien tarjoajia yllytettäisiin hakemaan tanskalaista toimilupaa.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on syyllistynyt toimivaltansa ylittämiseen, koska se on viitannut perustamissopimuksen sellaiseen määräykseen, jossa sallitaan tietyn toiminnan kehityksen edistämiseen tarkoitettujen tuen hyväksyminen, vaikka päätöksestä ilmenee, että tuen hyväksymisen todellinen syy piilee halussa yllyttää riittävää määrää toimijoita hakemaan online-pelitoiminnan harjoittamista koskevaa tanskalaista toimilupaa. Kantaja väittää lisäksi, että kyse on toimivallan ylittämisestä, koska komissio vetoaa perusteluna tuen hyväksymiselle tavoitteeseen, joka koskee toiminnan vapauttamista ja sen kehityksen edistämistä, kun taas Tanskan valtio itse toteaa, että verojärjestelmän ensisijainen tavoite on verotulojen määrän kasvattaminen mahdollisimman suureksi.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission esittämät perustelut ovat puutteelliset, koska

- perusteluissa ilmenee yleisesti ottaen epä johdonmukaisuuksia ja tietyiltä osin ristiriitaisuuksia
- perusteluissa ei riittävästi selitetä sitä, millä perusteella pelialan vapauttaminen olisi SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen oikeutettu syy tuenhyväksymiselle
- perusteluissa ei riittävästi selitetä sitä tulkintaa, johon komissio on SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan osalta päättänyt
- perusteluissa ei todeta, että valtiontuki olisi tarpeen eikä riittävästi esitellä muiden jäsenvaltioiden verojärjestelmiä
- perustelut eivät ole riittävän selviä siltä osin kuin on kyse pelien verottamista koskevan Tanskan lainsäädännön tavoitteista
- perusteluissa ei mainita Tanskan lainsäädäntöä, jota sovelletaan muihin pelimuotoihin
- perusteluissa ei tarkastella ja esitellä niitä vaikutuksia, joita tuella on muita kuin online -pelejä tarjoaviin yrityksiin.

Kanne 5.12.2011 — Meyr-Melnhof Karton v. SMHV — Stora Enso (SILVAWHITE)

(Asia T-617/11)

(2012/C 32/73)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Meyr-Melnhof Karton AG (Wien, Itävalta) (edustajat: asianajajat P. Baronikians ja N. Wittlich,

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Stora Enso Oyj (Helsinki, Suomi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 21.9.2011 asiassa R 2139/2010-2 tekemän päätöksen
- hylkäämään yhteisön tavaramerkkihakemusta nro 8197469 vastaan esitetyn väitteen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle SMHV:ssa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa syntyneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki SILVAWHITE luokkiin 16 kuuluville tavaroille — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 8197469

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu: Suomalainen tavaramerkki SILVAPRESS, joka on rekisteröity numerolla 231953, luokkaan 16 kuuluville tavaroille; kansainvälinen tavaramerkki SILVAPRESS, joka on rekisteröity numerolla 872793 luokkaan 16 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 rikkominen, koska valituslautakunta on virheellisesti katsonut, että aikaisemman tavaramerkin ja haetun yhteisön tavaramerkin välillä on sekaannusvaara.

Valitus, jonka Francesca Cervelli on tehnyt 2.12.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-98/10, Cervelli v. komissio, 12.9.2011 antamasta määräyksestä

(Asia T-622/11 P)

(2012/C 32/74)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Francesca Cervelli (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan valituksen tutkittavaksi;
- toteamaan, että Francesca Cervellin lailliset edustajat ovat tehneet valituksen Cervellin nimissä ja eduksi;
- julistamaan kokonaisuudessaan mitättömäksi virkamiestuomioistuimen 12.9.2011 antaman määräyksen; ja
- palauttamaan asian virkamiestuomioistuimeen asian aineellista tutkimista varten.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu tosiseikkojen ilmeiseen arviointivirheeseen, koska virkamiestuomioistuin on katsonut, että valittaja ei voinut vedota uuteen seikkaan, joka perustui unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-473/04, Asturias Cuerno v. komissio, 19.6.2007 antamaan tuomioon (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Valittaja väittää,